

Кравчук розповів про підписаний у Москві документ

Київ (УНІАР). — У п'ятницю, 14-го травня, повернувшись з московської наради голів держав-учасниць СНД, Президент України Леонід Кравчук відповів на запитання журналістів.

„Ніякого нового союзу не створено“, — заявив Президент і пояснив, що декларація про намір створити економічний співдружність не є реальним документом про її створення, а лише ставить завдання виробити принципи економічного співіснування держав СНД, і принципи ці не повинні виключати ні існуючої державної незалежності, ні економічної самостійності, ні запровадження власних валют, митниць тощо.

На запитання чи прагнення створити економічну співдружність у межах СНД не заважає інтеграції України до європейського ринку, Президент відповів, що українська економіка ніколи не нагадує старий незмає — добрий віз, а європейська — добрий авто. „І ми не можемо своїм возом встигнути за тими процесами. Спочатку Україні треба досягнути певного рівня, щоб інтегруватися в європейську економіку. Нам покищо нема з чим інтегруватися до Європи“.

„В чому була специфіка української позиції?“, — запитав кореспондент. „Я не думаю, що це специфіка. Це просто врахування реальностей, які є, — відповів Л. Кравчук. Він пояснив, що необхідно створити інтеграційні структури, які б забезпечили тісне економічне співробітництво в межах СНД. Потрібен такий консультативний орган, який міг би допомогти національним державам зберегти державність і суверенітет, за умови створення спільного ринку, чи економічної асоціації держав. Покищо в Москві підписано організаційні документи, на підставі яких будуть підготовлені

О. І. КРОТЕЦЬ В НТШ

Нью-Йорк. — Крайове Українське Патріархальне Товариство в Америці влаштує доповідь о. Івана Кротця, пароху церкви св. Володимира і Ольги в Чикаго, на тему „Помісність УК-Церкви в обличчя централізації католицької церкви“. Доповідь влаштується з приводу делегатського з'їзду УПТ-ва, і відбудеться у суботу, 22-го травня, о 10-й вечора в приміщенні НТШ, 63 Четверта авеню в Нью-Йорку. Після доповіді — кави і солодкого.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ЗАПОЧАТКУВАВ СВОЇ РІЧНІ НАРАДИ

Кергонксон, Союзівка. — Як вже стало традицією, річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу розпочалися поклоном Тарасові Шевченкові о год. 9-й ранку в понеділок 17-го травня.

Біля пам'ятника Великому Кобзареві зібралися усі присутні, щоб вислухати коротких слів, що їх вголосили головний передсідник УНС Уляна Дячук і почесний член Гута колишній голова Наукового Товариства ім. Шевченка д-р Ярослав Падох. Обіпромови навізували до 100-річчя щоденника „Свобода“ та Українського Народного Союзу, що припадають на біжучий і наступний рік.

Члени Головного Уряду зложили у стіп пам'ятника китиці квітів, а музичний ансамбль „Фата моргана“ відіграв американський, канадський та український гімни, які підхlopили хором всі учасники.

Відтак ансамбль „Фата моргана“, який представляла головна радна Анна Дидик-Петренко, відспівала ще дві пісні „Хмаринки“ і „Закувала зазуленька“, а це коротке зворушливе свято закінчено спільним відспіванням „Заповіт“.

Рівно о год. 10-й ранку головний передсідник УНС У Дячук відкрила річні наради, а молитву відмовив для всіх присутніх головний контролер Василь Ділюк.

Головний передсідник УНС У Дячук згадала однокласницю мовчанкою померлих вродивших останнього року почесних членів ГУ Марію Чучман-Демидчук і Володимира Запаранюка, голову Округу Нью-Гейвен д-ра Михайла Сигуровича, 20 секретарів відділів УНС і 1000 членів, до молитви за яких прилучилися усі члени Головного Уряду.

Відтак на внесок Головного секретаря УНС Володи-

Гостиниця Союзівка.

яких увійшла з уряду головний передсідник У Дячук, членами стали: Комісія сеніорів: д-р Ярослав Падох, Степан Куропася і Анна Гарас.

Комісія братської допомоги: Глорія Пашен, Андрій Кейбіда, Володимир Квас, В. Сохан, В. Ділюк, Текля Мороз, д-р Василь Лучків, Степан Гавриш.

Комісія Союзівки: Василь Пастушок, Е. Іванців, Алік Худолій, А. Дидик-Петренко, В. Квас, Володимир Корчинський, С. Гавриш, Олександр Благітга, Рома Галезевич, Г. Пашен, В. Ділюк.

Комісія спортова: Гелен Олек-Скатт, Марія Душин, Андрій Джула, Алік Худолій.

Комісія жіночих справ: Г. Пашен, Генуефа Жеребняк, М. Душин, Г. Олек-

Скатт, А. Чопек, А. Дидик-Петренко, Т. Мороз.

Комісія для справ культури: д-р Я. Падох, д-р Богдан Гнатюк, А. Худолій, А. Дидик-Петренко, Василь Ліщинський, Зенон Снілик.

Комісія молоді: А. Худолій, А. Дидик-Петренко, Р. Галезевич, В. Корчинський, Комісія канадських справ: В. Ділюк, Т. Мороз.

Комісія допомоги Україні: д-р Н. Олесницький, д-р В. Лучків, Е. Іванців, С. Гав-

рад Головного Уряду УНС закінчилися коротким інформаційним словом до присутніх Володимира Ульянова із Львівського Інституту Менеджменту, що існує вже два роки. Гостя представила головний передсідник У. Дячук і він поінформував учасників наради, що Інститут займається вишколом кандидатів на диплом магістра ділового управління (МДА). Інститут дораджує багато підприємств, а В. Ульянов прибув до ЗСА на один семестр навчання в університеті Темпл, на який дістав престижну стипендію Фулбрайта. На нараді Г. Ульянов привіз гостя Ігор Шуст з дружиною Дарією. Розповісти про важливу працю Інституту В. Ульянов подякував за допомогу, яку дав УНС.

Після полудня члени Головного Уряду, а це А. Дидик-Петренко і О. Благітга зложили короткі додаткові усні звіти а відтак відбулася дискусія над звітами, в якій взяли участь В. Пастушок, С. Куропася, С. Гавриш, Г. Олек-Скатт, Г. Пашен, Р. Галезевич, М. Душин, Т. Шмагала, В. Ділюк, В. Ліщинський, В. Корчинський. Відповідали на питання члени Екзекутиву, У. Дячук, В. Сохан і О. Благітга.

Із важливих справ порушено питання Відділу професійних продавців забезпечення, оживлення організації діяльності в Канаді, поступове відновлення Союзівки і її пристосування до вимог молодих поколінь, справи секретарів, ведення безпосереднього збирання вкладок та інші.

Вже від суботи 15-го травня і впродовж цілої неділі відбували свої наради Статутова Комісія під головуванням д-ра Н. Олесницького, яка розглядала проект нового статуту УНС.

Комісія преси і публічних зв'язків: В. Ділюк, З. Снілик, Р. Галезевич, Т. Шмагала, А. Дидик-Петренко. Рання сесія річних на-

Нуклеарна політика ЗСА залишається незмінною

Вашингтон. — В ділянці політики нерозповсюдження нуклеарної зброї Адміністрація Билла Клінтона дотримується курсу попередніх адміністрацій. В цілому нема підстав вважати, що ЗСА виберуть „цілком новий напрям“, заявив асистент державного секретаря з військово-політичних справ Роберт Галлучі. Говорячи про крайову безпеку, він сказав: „Ми покищо не маємо політичної заяви Білого Дому з даного питання. Політику в цій сфері розробить Білий Дім. В даний час вона перебуває в стадії аналізу“.

Справа про нерозповсюдження нуклеарної зброї, сказав далі Р. Галлучі, у щораз більшій мірі стає „справою крайової безпеки для Адміністрації“. Він пояснив це тим, що у світі періоду холодної війни загроз безпечі З'єднаних Штатів і Заходу взагалі, „мають, будучи виходом з розповсюдження нуклеарної зброї“, Р. Галлучі підкреслив, зокрема „небезпеку, що виникла в результаті розпаду колишнього Союзу“. „Ми стикаємося, сказав він, — з багатьма обставинами, які необхідно відвернути. Хоч

тактичну нуклеарну зброю переміщено в Росію, стратегічна нуклеарна зброя залишається в руках України, Білорусі і Казахстану“.

Асистент державного секретаря висловив „особливу стурбованість“ з приводу того, що Україна, за його словами, не виконала ліцензійних домовленостей про ліквідацію нуклеарної зброї на її території, досягнутих торік. „Не дивно, — додав він, — що Україна турбується про свою безпеку. З'єднані Штати повинні запевнити Україну в тому, що наші інтереси в майбутньому виходять за рамки нуклеарної зброї. Ми повинні знайти шляхи вирішення стурбованості України, зв'язаної з забезпеченням її безпеки“.

Термін мораторію на випробування американської нуклеарної зброї минає 1-го липня. На думку представників Адміністрації, президент Клінтон прийме рішення відновити підземні нуклеарні вибухи малої сили. Конгрес схвалив дев'ятимісячний мораторій після того, як про тимчасове припинення нуклеарних випробувань заявили Росія і Франція.

Підприємці невдоволені реформами уряду Л. Кучми

Київ (УНІАР). — Тут, у п'ятницю, 14-го травня відбувся нарада членів з'їзду орендирів і підприємців України з участю представників від 213 орендних підприємств, членів адміністрації Президента України, народних депутатів, підприємців. З доповіддю про стан орендних відносин в Україні, ставлення до Уряду і Верховної Ради та про засоби захисту прав та інтересів орендирів виступив президент Співки орендирів і підприємців України (СОПУ) Олександр Барабаш. Він назвав політику Уряду „зубною“ для орендирів, розкритикував програму приватизації. О. Барабаш, який є також народним депутатом, вже не раз виступав на сесії Верховної Ради України з критикою Уряду Л. Кучми. Він запропонував вимагати 18-го травня на сесії Верховної Ради припинення надзвичайних повноважень Уряду та скасування всіх його декретів щодо оренди і підприємництва.

Керівники Співки Орендирів України заявили про можливість партнерства з Трудовим Конгресом України, в програмі якого записано, що він є конституційною частию влади. Це дасть змогу орендирям просягати своїх кандидатів під час виборів до Верховної Ради.

Підписи в свою чергу оголосили війну Уряду. Вони схилили фавіти для проведення експертних урядових декретів. Особливо гостро критикували урядову політику бізнесу, яка привела до „зруйнування його структури“. Підписи заявили про можливість створення „тіньового Кабінету Міністрів України із своїм телевізійним каналом, газетою і журналом“. Не усуваються підприємці і від політичної діяльності. Вони мають намір під час виборів підтримати партії, програми яких відповідають інтересам орендирів і підприємців.

В УКРАЇНІ

ОДЕСА. Пункти обміну грошей в Одесі почали продаж російських рублів по 4,15 купоно-карбованця за 1 руб. припинивши їх купівлю.

КИЇВ. Під час останніх торгів на Міжбанківській валютній біржі попит на російські рублі перевищив пропозицію на 4 мільйони рублів. Після того, як курс рубля піднявся з 4,25 карбованця за 1 руб. до 4,36 — попит все ж перевищував пропозицію на 2 мільйони рублів.

ЛЬВІВ. Тут відбулося пікетування з участю 20 осіб, які вимагали резигнації голови Львівської Миської Ради В. Шпіцера.

ЧОРНОБІЛЬ. Незабаром масовим тиражем вийде перше число спеціального екологічного бюлетеня. Його підготували фахівці адміністрації 30-кілометрової навколочорнобильської зони, які відповідають за інформування про екологічний стан зони.

ДО ЧИТАЧІВ ЩОДЕННИКА „СВОБОДИ“

Як відомо, в цьому році виповнюється 100 років від появи „Свободи“. З того приводу у сотні річницю, 15-го вересня, з'явиться окреме ювілейне публічне не обсягом число нашого щоденника.

Звертаємося до наших дописувачів прислати на цю тему статті та спогади, а також інші матеріали, найцікавіші до 15-го вересня.

Також до того самого часу закликаємо прислати статті та інші матеріали до чергового Альманаху „Свободи“ на 1994 рік, в якому буде відзначати 100-річчя Українського Народного Союзу.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ДИВІЗІЇ „ГАЛИЧИНА“

КОЛЕСА без шуму намотують милі, а за вікнами авто, по обидва боки дороги, пропливають дерева, вбрані у зелені барви весни. Тоді, 50 років тому, у Львові теж була весна — несподівана, тривожна, воєнна. І весна була в їхніх юних серцях. Хотілося жити, творити, боротися і перемогти.

— Аж не віриться... Півстоліття минуло! — порушує тишу Юрій Ференцевич, з яким їдемо на Союзівку. — Були ми тоді молоді, повні сил і енергії. Молоді горіли бажанням боротися з московським окупантом, вписати і свою сторінку в літопис визвольних змагань українського народу. І тому без надуми йшли в Дивізію...

А я не вірю, що маю нагоду поспіяти розповідь очевидця, свідка тих далеких подій, людину, яка пережила радість і смутки, надію у перемогу історичної правди і гіркоту розчарувань, бойове хрещення під Бродами і тернисту дорогу на Захід, до свободи.

Юрій Ференцевич не спішить, обмірковує, ніби зважує кожне слово. Я не перебиваю, уважно слухаю, адже його устами промовляє наша історія, а він — один з її творців.

У квітні 1943 року, коли губернатор Галичини Отто

Вехтер проголосив створення Української Дивізії „Галичина“, а проф. Володимир Кубійович звернувся до української молоді з закликом вступати до її лав, щоб боротися проти польових окупантів, Юрій було лише 17 років. Він вчився у львівській гімназії. Як і тисячі українських студентів, пластунів, учнів старших класів, сільської і міської молоді, колишніх Січових Стрільців та воєнків Української Галицької Армії, Юрій Ференцевич теж став під бойові знамена 1-ої Української Дивізії, щоб, пройшовши відповідний вишкіл і бойову підготовку у регулярній німецькій армії, згодом продовжувати боротьбу за державну незалежність України.

А ось і Кергонксон, Союзівка — оселя Українського Народного Союзу, найбільшої і найстаршої нашої установи у ЗСА, місце багатьох цікавих зустрічей, імпрез. Тому не випадково Крайова управа Братства воєнків і УД УНА для святкування золотого ювілею створення Стрілецької Дивізії „Галичина“ — 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії вибрала саме Союзівку, цей шматочок української землі на землі Вашингтона.

П'ятниця, 23-тє квітня. Одне за одним на подвір'я оселі в'їжджають авто, а з них виходять дивізіонери ветерани. По табличках з реєстраційними номерами видно, що приїхали вони зблизкою і здалека — з багатьох стейтів Америки. І навіть з Канади. Деякі добиралися літаками, як, наприклад, Володимир Махобей з Денверу, Колорадо. — Все так свято, 50-річчя. Гріх був би не приїхати на зустріч з побратимами, — жартує він.

У 1943-му йому було 19 років. Вчився на другому курсі Львівської політехніки. Як й інші, в Дивізію пішов добровільцем. Потрапив у підстаршинську школу в Лауенбурзі. Став хорунжим, командував чо-

ветерани. По табличках з реєстраційними номерами видно, що приїхали вони зблизкою і здалека — з багатьох стейтів Америки. І навіть з Канади. Деякі добиралися літаками, як, наприклад, Володимир Махобей з Денверу, Колорадо.

— Все так свято, 50-річчя. Гріх був би не приїхати на зустріч з побратимами, — жартує він.

У 1943-му йому було 19 років. Вчився на другому курсі Львівської політехніки. Як й інші, в Дивізію пішов добровільцем. Потрапив у підстаршинську школу в Лауенбурзі. Став хорунжим, командував чо-

ветерани. По табличках з реєстраційними номерами видно, що приїхали вони зблизкою і здалека — з багатьох стейтів Америки. І навіть з Канади. Деякі добиралися літаками, як, наприклад, Володимир Махобей з Денверу, Колорадо.

— Все так свято, 50-річчя. Гріх був би не приїхати на зустріч з побратимами, — жартує він.

У 1943-му йому було 19 років. Вчився на другому курсі Львівської політехніки. Як й інші, в Дивізію пішов добровільцем. Потрапив у підстаршинську школу в Лауенбурзі. Став хорунжим, командував чо-

(Закінчення на стор. 3)

Такими вони є тепер, у день свого золотого ювілею. Союзівка, неділя, 25-го квітня 1993 року.

Створюють танкерну флоту

Київ (УНІАР). — Групу німецьких фінансистів на чолі з головою кредитового банку відбудови у Франкфурті-на-Майні Гансом Райхом прийняв перший віцепрем'єр-міністр України Василь Євтухов. Під час зустрічі обговорено конкретні шляхи фінансування державної української програми будівництва танкерної флоту.

Німецька сторона запропонувала Україні пільгові умови, банкіри мають намір вкласти в будівництво понад два мільйони німецьких марок. У розмові взяли

участь міністер машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії Віктор Антонов, міністер транспорту Орест Климуш, начальник Чорноморського пароплавання Павло Кудюкін.

Перший танкер буде готовий в серпні цього року, повідомив П. Кудюкін. Ше п'ять танкерів будуть на Миколаївському заводі. У спорудженні їх бере участь єврейська фірма „Бремен Булькан“, яка взяла на себе зобов'язання забезпечити танкери сучасними радіонавігаційними приладами.

У СВІТІ

ВІЙСЬКОВА КОЛЕГІЯ Верховного суду Азербайджану закінчила розгляд кримінальної справи шістьох колишніх військовослужбовців 7-ої російської армії, яких обвинувачують у здійсненні диверсій проти Азербайджану. Всі підсудні визнані винними. П'ятеро з них — сержанти К. Тухіш, А. Філіпов, В. Кудінов, Я. Євстігнєв і М. Лістового засуджені до вищої міри покарання — смертної кари, а старший лейтенант Владімір Семіон — на 15 років позбавлення волі. Військова колегія Верховного суду також постановила стягнути з засуджених Лістового, Євстігнєва, Філіпова, Кудінова і Тухіша 51,5 міль. дол. у прибуток міністерства оборони республіки.

СЕНАТ ІТАЛІЙСЬКОГО парламенту позбавив недоторканості колишнього прем'єра країни Джуліо Андреотті. Це дозволило прокуратурі Палермо, яка займається розслідуванням зв'язків італійських законодавців і мафії, дістати його зізнання, які стосуються обвинувачення в тому, що Андреотті тиснув зустрічався з представниками злочинних кланів. Андреотті, як і всі великі державні діячі Італії, дістав звання довічного сенатора і протягом кількох місяців боровся за свою парламентську недоторканість, але два тижні тому оголосив, що готовий відмовитися від неї, щоб виступити на суді і покласти кінець чуткам, які ганьблять його. За словами колишнього прем'єра, обвинувачення на його адресу цілком вигадані і він став жертвою змови.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 434-0237
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-1036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00
Для членів УНС: \$15.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00
Члени, money orders, виставляють на Svoboda

Статті, дописи, підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі виразно застеріг, доповнюючи заадресовану коверту, і відповідно поштовою оплатою. За зміст опублікованих Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Невдача плану Клінтона щодо Боснії

Писати про відносини на Балканах, зокрема й особливо про війну Сербії проти Боснії, дуже й ризиковано, бо тамтешня ситуація змінюється не за роками і місяцями, а за тижнями і днями. Під час своєї минулорічної передвиборчої кампанії Білл Клінтон критикував тодішнього президента Джорджа Буша за його ніби байдужість до долі народів, які стали жертвою збройної агресії Сербії. Ставши президентом Клінтон, вислухавши думки військових фахівців з Пентагону — відступив з першого свого плану переведення збройної інтервенції у користь Боснії. Він заявив на пресовій конференції, що наземні війська Америки не братимуть участі в ніякій інтервенційній дії проти Сербії. Зате заявився за використання військового летунства, щоб унеможливити сербській артилерії обстрілювання міст Боснії.

Президент вислав державного секретаря Воррена Кристофера до союзницьких країн Західної Європи, щоб дістати від них згоду і співпрацю у тому плані, та до Москви, щоб вона перестала активно підтримувати Сербію. Усі західноєвропейські союзники Америки відмовилися підтримати Америку, мотивуючи це тим, що вони принципово є противниками збройної інтервенції проти будь-якої країни, та що вони продовжуватимуть мирові переговори у Женеві. Вони висловилися також проти відкликання ембарго на закупівлю зброї боснійськими мусульманами. Єдиний сумнівний успіх мав Кристофер у Москві, бо президент Росії Борис Єльцин перестеріг Сербію, що вона повинна підписати мир у Женеві, бо в протилежному випадку грозить їй бомбардування американським летунством. На засіданні Ради Безпеки ЗСА під провідом президента Клінтона рішено закрити план летунської акції проти Сербії, взявши на увагу застереження Великобританії, що в Боснії, є тепер тисячі британського війська, яке береже безпеку довозу туди харчів і ліків, та що нема певності, що скидувані з літаків бомби впадуть акуратно на призначені цілі. Обмежимося до висловлення жалю, що європейський Захід впродовж двох років не зумів припинити війну на Балканах. Це справді скандал, що його не виправдає історія.

Остання вістка з Вашингтону, що президент Клінтон планує вислати військо до Македонії, ніби для „превенційної місії“, але не з'ясовано, причому тут Македонія, член Федеративної Югославії, яка (Македонія) ще не зголосила свого виходу з югославської федерації. З терену Боснії надходять дуже сумні вістки. Три чвертини Боснії є під окупацією Сербії. Продовжується евакуація мусульман і продовжується збройна співпраця сербської меншини в Боснії з імперіалістичною дією Сербії. Сербія ніби підписала в Женеві угоду на припинення війни проти Боснії під умовою, що Боснія буде поділена на 10 автономних областей, але державний секретар Кристофер правильно заявив, що підписання клаптика паперу не має ніякого значення, поки не припиниться війна. Але не можна ручатися, що поки ці рядки дійдуть до рук читачів — все може там знову змінитися.

Один факт не зміниться і записаний в історії так, як записаний там жорстокі діла Атилли Бича Божого, Джингісхана, Нерона і Калігулі, Гітлера і Сталіна. Ми ще не певні, хто саме найбільш винуватий у звірствах, що їх доконували сербські воюки у Боснії — і ще їх не припинили. Масове насилування жінок, знущання над „закладниками“, засиланнями до створених наспіх таборів, балканських „гулагів“, наслідування гітлерівської методи — залишати за собою „спалену землю“. Востаннє чули ми на телевізійних інформаціях американських журналістів із Боснії, що сербські воюки стріляють в окупованих селах всі собаки й коти, забираючи коні й корови. Самі знизилися до рівня звірів, але гірших, як приязні людям собаки й коти. А докілький світ, який славиться високою культурою, толерує такий стан і дивиться на все те крізь призму власного egoїзму. Під кінець XX сторіччя планує середньовічне вселильне „право гістаку“.

Є ще в Україні незвичайно численні „соціалісти“, які наразі завважили, що до економічної системи СС СР поворот неможливий, та які все таки економію вільних ринків ідентифікують з одиозним для них „капіталізмом“. Для них Америка, Англія чи Франція — це не звичайні демократичні держави, а за старим стилем „капіталістичні“ країни Заходу. Очевидно, тим вони дають до розуміння, що їхня Україна і є маса залишків „соціалістичної“ держави.

Люди ці з гаяжним серцем та в дуже обмеженій мірі приймають приватну власність і приватизацію підприємств. У заміну за ті поступки вони вимагають, щоб держава економічно регулювала. Коли вже приватизувати підприємства, тоді „соціалістична“ справедливість начебто вимагає, щоб підприємства ті передали безлатно робітникам. Більші підприємства і землі треба переважно залишити в руках держави. Треба теж обов'язково керувати підприємствами,

М. Мельник

ІДЕЙНІ ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

банками, колгоспами та контролювати не тільки ціни, але й прибутки. Люди ті або не знають, або не хочуть знати що довкола них діється, от не дуже так давно одна з найстаріших і найбільш традиційна Комуністична партія Італії змінила свою назву і програму. Коли французькі соціалісти прийшли до влади дванадцять літ тому, вони — під впливом марксистських ідей — націоналізували деякі підприємства і банки. Та Франція є правдиво демократичною державою, в якій можна показати, що факти не є кінцею згідні з ідеологічними настановами. Факти ті переконали населення, що удержанні підприємства мають дефіцити, що їх уряд мусить покривати з податків, та що економічна полі-

тика соціалістичного уряду не є успішна. Пару місяців тому того роду політика довела соціалістів до катастрофічної поразки у виборах. Внаслідок того новий шеф партії і будущий кандидат на президента від Соціалістичної партії (який теж програв у виборах) залишив марксизм і уподібнив свою партію до Демократичної партії Америки.

І знову можна завважити, що того роду речі повинні б в Україні з зав'язанням дискутуватися. Та замість того маємо дискусію про тінковіки, про конєчність індексації платень та контролю ціні і приходів, і закляки до виконання — не раз в ім'я патріотизму — державні замовлення.

Воно прикро дивитись, як з огляду на старі ідейні

Володимир Зайгальнич

УКРАЇНА ЗМІНЮЄ ПОРЯДОК ОТРИМАННЯ ВІЗ

Закордонних Справ України мало з цього 40—50,000 дол. щотижня. Але часи змінюються, очікуваної допомоги від Заходу Україна не дістала. Все йде до Росії. Під час світового конгресу українців у Києві Кравчук погрожував позбавляти чужинців, які критикували політику Уряду, права на повторний приїзд до України. Тобто йшлося про об'явлення їх „персонами нон грата“ на підставі незгоди з їхніми політичними поглядами.

Ймовірно припустити, що відповідним органам не сподобалося, що до України можуть вільно приїздити будь-хто і будь-коли. Цілком вірогідно, що під тиском тих органів правознавство було скасоване. Це свідчить про те, хто практично визначає політику у незалежній Україні.

Скажімо, Франція також вимагає індивідуальних запитань для видачі віз чужинцям (здебільшого мешканцям країн Третього світу та колишнього СРСР). Але там це зумовлене можливістю залишених цих чужинців на нелегальне мешкання та працю. Щодо України таке побювання позбавлене сенсу, оскільки за умов примусової реєстрації неможливо отримати

Володимир Жила

ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ І ВРАЖЕНЬ

„Стрийщина: Історично-мемуарний збірник“, за ред. Ірини Пеленської і Каліментія Баб'яка, Український Архів: Регіональний збірник 491/49А, том I і II Нью-Йорк—Торонто—Париж—Сідней, Комітет Стрийщини, 1990, том I—634 сторінки і том II—608 сторінки.

II

Нарис „Польський концентраційний табір Береза Картузька“ варто було поширити якразовими фактами та дати повнішу картину цього модерного пекла на землі. Проте навіть у цій формі — це багатослівний приклад нашої національної мартирології, яку нам не можна призабуті. Її треба пригадувати нашою молододою поколінням якразовими прикладами. Через Березу Картузьку пройшло кілька десятків стрийчан, які з болем серця згадують страшний поїзд, переслідування псами, знущання кінної поліції, голод та виснажливу працю.

Цікаво написана коротка розвідка проф. Я. Рудницького про мову „Стрийщини“. У ній він подає найбільш характерні прикмети цієї говірки, наприклад, нахил до м'якшення приголосних перед „і“, що постоало з старого „о“, здвоєння приголосних у східних говорах, закінчення давальника — ови (єви) на заході, — ови (єви) на сході, різниця в наголосі, частіше вживання зворотів: нема що, не мав чого, не маю кому, не мав до чого... в південно-західних говорах, в протилежність до зворотів: нічого, не було чого, нікому, не було до чого... в південно-східних говорах та багато інших цікавих прикмет.

У відділі „Релігійно-церковне життя“ маємо цінну статтю Григора Луцицького „Під омфором Пресвітері Богородиці з Гошівської гори“. У ній автор обговорює кілька вагомих факторів церковно-релігійного життя: монастирі, адміністрація столових діб Галицької Митрополії, Стрийський протопресвітерат, його церква та пам'ятки, священний рід та церковно-суспільна праця духовенства цього регіону.

Відділ „Шкільництво, освіта, виховання“ включає також чимало прекрасних статей як „Рідна школа в боротьбі за існування“ Ірини Пеленської, „Роль вчителів у розвитку Стрийщини“ Івана Бодярука тощо. Бодярук

навантаження провідна верства України так дуже не радює виправдує реформи потрібні для переходу економіки до економіки вільних ринків. При кінці квітня і Президент Кравчук і прем'єр-міністр Кучма представляли Верховній Раді державний бюджет на 1993 рік. Передбачений дефіцит становить колосальну суму 17,5 відс. із бюджетних видатків і є досить велика правдоподібність, що з бігом часу він буде ще більшим. Дефіцит той буде покритий позичкою у Національному Банку, себто столичотковим інфляційним друкуванням грошей. Не диво, що сьогодні в Києві за одного долара можна дістати три тисячі купонів. Чи вдасться Уряду інфляцію ту скорим темпом зменшити?

На жаль, в промовах Кравчука і Кучми ніякого наголосу на приватизацію як засіб для приборування інфляції не було. В загальному, Кравчук і Кучма приватизацію підприємств підтримують. Уряд теж прооро-

(Закінчення на стор. 3)

житло, не кажучи вже про працю. Залишаються лише політичні та ідеологічні причини небажання залишити вже введений режим вільних відвідин України. Можна також припустити, що численна бюрократія відділів віз та реєстрації захотіла своєї пайки від пирога та напояла на введенні (або, вірніше, повернення) запрошень — адже поряд з демонстрацією своєї необхідності за будьякого режиму, потрібно ще мати зиск (легальний або ні) з реєстрації запрошень чужинцям.

Отже, тепер все буде здійснюватися „організовано“, туристичні групи будуть бачити, що їм потрібно бачити, число індивідуальних відвідин різко впаде, а захищені організації зможуть трішки відпочити.

Україна відчайдушно потребує валюти. Економіка, як про те наголосив нещодавно Кучма, вже не над прівагою, а у пріврі. Один з найкорішніх шляхів отримання валюти, як відомо — це розвиток туристики, будівництво недорогих готелів для молоді, що під час літніх вакацій посилено мігрує по Європі. Що для цього робиться в Україні? Нічого, або майже нічого. Вона так же виключена з міжнародного туристичного бізнесу, як і за славетних часів Щербинського. А тепер ще й ці „тимчасові“ правила... Як відомо, найбільш тривалим є тимчасові явища. Для міжнародного прообразу України — це аж ніяк не найкращий варіант.

пише на підставі великого досвіду, він справді знає роботу вчителя зокрема на терені „Стрийщини“. Автор гордо згадує приклад великого вклада вчителя у відродження цієї частини України. Вчительство „зробило багато для відродження Стрийської округи й тому ним і пишався ця округа“. Всесторонньо написана також стаття „Освітнє життя Стрийщини“. У ній не тільки багато цікавого матеріалу, але цей матеріал також і добре висвітлений. Особливу увагу звернено тут на „Просвіту“, зокрема під час нацифікації.

Поза історією краю, що є справжньою прикрасою першого тому, найкраще змальовано „Стрийський Пляст“. Д-р Ярослав Падох дав блискучий огляд його історії, праці та вкладу в національне відродження. Цей огляд не тільки цікавий своїм змістом, він пребегатий на різні факти документального характеру, а також на унікальні згадки. Огляд робить враження обширного літературного нариса, в якому автор висвітлює зауважені ним цікаві факти, найрізноманітніші події, а також людей. За своїм характером нарис проблемний з питанням Плясту в центрі, якому автор присвячує свою пильну увагу та глибоко призадумується над його майбутнім. Заглибнившись в питання, автор розглядає заснування і розвиток Плясту в краю, в таборах для жінок у Німеччині. Нарис свій доповнює багатим матеріалом з т. зв. американської доби від 1949 року.

В нарисі д-р Падох показав не тільки добрим істориком Плясту, добрим фахівцем у питаннях його ідеології, але також і прекрасним організатором пластових таборів. Цю частину можна спокійно перерадити окремим виданням. Найбільшою цінністю тут є сотні прізвищ наших заслужених пластовців. Деякі частини нариса закрашені здоровим пластовим гумором. В цілому, це документ про велику роботу, яку пластова організація виконала для виховання нашої молоді та для збереження в своїх рядах пластових сеньйорів, що залишилися вірними пластовій ідеї до смерті. Нарис ілюстрований понад півсотнею цікавих світлин. Жаль тільки, що деякі з них дещо втратили на своїй гостроті, ставши сірими, або й темними, на яких важко впізнати окремі особи.

„Фізичне виховання і спорт“, стаття Остапа Савчинського (до історії спорту в Стрию 1925—1939) присвячена різним видам спорту, які плекала наша молодь на Стрийщині. Здається, що проф. Савчинський вигріб усе

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Лев Яцкевич

Слідами невідомих цивілізацій

На світі існує непомірна кількість загадок, які досі наука не зуміла, ні розгадати, ні розв'язати. Згадайте тільки Великийдіний острів, розташований поміж Чіле (в Південній Америці) та островом Тагіті, на якому стоїть досі безчисленна кішлясть камінних статуй у завершеному виді та стільки само — в напівзавершеному. На деяких із них видніють написи в невідомій мові, які досі ніхто не зумів ні відчитати, ні збагнути їхнього змісту.

У Перу, на узбіччі гір Андів, розташоване місто Назка, славне на шлій світ своєю 37-милісовою долиною, позначеною довжелезними знаками, написами та геометричними фігурами. Автохтони називають цю долину — „шляхами інків“, але прихильники передісторичного контакту прихильців з інших планет з мешканцями землі, вважають, що ця долина становила колись летунський чи ракетний майдан для їх свосрідних потреб.

Коли ми вже в Перу, то слід згадати, що в горах Андах, на височині 13,000 стіп, розташоване тасмичне місто „Гіа Гуанача“, збудоване з камінних багатотонних блоків, пов'язаних із собою мідними клямрами. До речі, до всіх житлових споруд цього міста допроваджені водопроводи як каналізаційна система. Питання: хто всі споруди збудував та хто вивантажив спорудний матеріал, у виді 100 та 60-тонних камінних блоків на височині 13,000 стіп? Але найбільшу загадку та туристичну атракцію становить в Бразилії комплекс Семікамінних міст також залишків невідомої цивілізації. Характеристичне, що ті міста не становлять продукту побудови людських рук, але витвір природи у виді тасмичного пейзажу камінних фігур різьб та луків, позначених містерійними написами, яких ніхто також не зумів досі відчитати.

Ці кам'яні „споруди“, „семи міст“ включають міські базари, розташовані в Північно-Східній частині Бразилії (на Схід від Сіра Негра). Кожна камінна формація має свою власну конфігурацію та назву, до якої вхід веде крізь великий тріюмфальний лук, вирізаний природою в скелі гори, висотою 50 стіп. Уже по кількох кроках турист почувається, немов входив би до стародавнього твердині, що її завданням боронити входу до першого міста. Як і стародавні армії проходили аж тут? Фенікійські, вавилонські, картагенські, а може ще давніші прихильці, не згадає ніхто досі жадних історичних літописів чи хронікал звичайно, не можна ці міста називати руїнами бо не має тут найменшого сліду будь-якої будівельної спо-

Звичайно, ця подорож не має жадного пов'язання із „Семи містами“, яких тасмичних не буде так довго виявлено, аж поки її пірогліфи та написи в цих містах не будуть задовільно розшифровані вченими.

цікаве і замітне з спортивних осягів „Стрийщини“. Він цікаво змальовує середовище, в якому розвивався спорт, указав на його підгрунтя, розповів про різні рахункові спортивні товариства українські й інших національностей. Одним словом, дав нам цікаву картину як стрийчани дбали про спортивне виховання, як вони його цінували для добра національного розвитку. Використано тут і цікаву ілюстрацію з „Комара“ з 21-го квітня 1935 року. На плоти — Сокольський Когут — голова „Сокола-Батька“ інж. М. Хронов'ят, посередній малюнок — Стрийська Квочка — голова Повітового Сокола Альфред Козак. Дія проходить на площі „Сокола-Батька“ у Львові під час сокольського з'їзду в 1935 році. Під час цього з'їзду, до речі, постоало непорозуміння, викликане незадоволенням, що під час паради пригравала польська оркестра. На знак протесту деякі округи, в тому й Стрийська, не взяли участі в параді. За те виключено всі стрийські гнізда з членства „Сокола-Батька“ й вони тимчасово опинилися під опікою „Повітового Сокола“, що існував тоді в Стрию. У 1938 році всі гнізда прийнято в члени „Сокола-Батька“ і цим закінчено конфлікт.

Спорт у Стрию був широко поширений і всесторонньо підтримуваний, ним горділася молоді і її батьки. Кожен юнак чи юначка обов'язково належали до якогось спорту, яким дорожили понад усе. „Виспортований юнак, чи юначка обгорілі від сонця на спортивних майданках, чи на прекрасних пляжах стрийської ріки, були ознакою здорової юности, були гордістю батьків і всього українського Стрия“.

Продовження буде.

ДЕРЖАВНІСТЬ УКРАЇНИ ЗАКРІПЛЮЄТЬСЯ! ДОПОМОЖІТЬ ЇЇ ВКЛАДОМ ВАШОЇ ДИВІДЕНДИ У ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Ідеїні...

(Закінчення з стор. 2)

близький ряд корисних заходів для зменшення бюджетних видатків (наприклад, знесення індексації плати) та збільшення приходу, які увінчалися успіхами. Та поки що акції в напрямку приватизації і корпоративної ідентичності поволі. Замість того Уряд вважав контролю підприємств, цін, і навіть прибутків найголовнішими засобами своєї економічної політики.

Наприклад, говориться багато про контроль підприємств. Це правда, що підприємства, випущені зі залізничних об'ємів партії і економічного плану, за уряду Фокіна робили собі що хотіли. Та контроль підприємств кінських міністерствами в демократичній державі ніяких виглядів на якийсь дійсно значний успіх не має.

Багато цін є далі під контролем держави і „соціалісти“ домагаються, щоб ту контроль поширити, щоб бідні могли купити більше товарів. Як знаємо з багатого досвіду, в демократичній державі ефективної контролю цін здійснити не можна. Вона тільки створює чорний ринок, захоплює людей до нелегальної діяльності і спотворює економічні відносини. Вільні ціни добре не працюють в економіці, де переважає кількість підприємств є власністю держави, та альтернатива контролювання цін є багатого гірша. Економію треба лікувати не контролю цін, а усуненням причин із-за яких ціни піднімаються вгору.

У березні ц. р. кабінет міністрів ухвалив постанову, яка дійсно викликає здивування. Це напевно почуття „соціалістичної“ справедливості заставило кабінет міністрів до введення „обмеження щодо торговельних надбавок та початально-збутовних націнок у розмірі 25 відсотків для „кінцевого“ споживача незалежно від кількості продажів...“. Видно, люди ті ніяк не можуть позбу-

тись старих навичок, що вони їх набули в економічній системі СРСР. Скільки країн буде трактувати ту постанову серйозно, чому знову захоплювати людей до шахрайства і чи не краще присвятити більше уваги для того, щоб обмежити зиск комерсанта не указами, а за допомогою конкуренції?

Та може найбільш цікавою річчю в тій протиріччій економічній політиці — це проблема безробіття. У березні ц. р. економічний відділ при Кабінеті Міністрів подав до відома, що рівень безробіття в січні-лютому ц. р. становив три десяти одного відсотка всіх робітників. В тому самому часі безробіття в Америці було біля 8 відсотків. Подібний рівень безробіття існує в інших індустріальних країнах. Тут масою одне питання: неужо ж Уряд Кучми старастяся за всяку ціну втримати безробіття на такому неймовірно низькому і штучному рівні? А як так, то чому він це робить? В ім'я „соціалістичної“ справедливості, яка начебто зобов'язує Уряд до заосмотрення кожної людини працюю, навіть за ціну втримання при житті нікому несприятливих дефіцитних підприємств? Але ж у сьогоднішній економіці України така, за вибаченням, „соціалістично-економічна“ політика є пов'язана з бюджетними видатками, що їх Уряд ніколи не зможе покрити з податкових надходжень.

Уряд Кучми зацікавив цілий ряд позитивних потягів і для зменшення інфляції і для економічної реформи, та заходи ті не є вистачаючо великого масштабу. Генерал стоїть перед вибором: чи в основний спосіб поправити економічну ситуацію в Україні за допомогою посиленої контролю над різними секторами економіки, чи зробити це за допомогою приватизації та корпоративної ідентичності, сільсько-господарських, комерційних та банківських підприємств?

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 16-ГО ТРАВНЯ, ЗСА попередили „червоних хмерів“, щоб вони не пробували захоплювати для себе будь-якої території у Камбоджі, як вияв спротиву проти надходячих виборів, що їх цього тижня буде проведено в країні під консорством Організації Об'єднаних Націй. „Такого можна завжди сподіватися від „червоних хмерів“, заявив Вінстон Лорд, асистент Державного секретаря для справ Східної Азії, який був на дводенних нарадах з представниками Асоціації південно-східних азіатських народів.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Білла Клінтона зовсім не збирається міняти своєї політики стосовно Боснії й Герцеговини навіть після того, як провідник боснійських сербів Радован Караджіч заявив, що, згідно з вислідами проведеного референдуму, плян замирення Організації Об'єднаних Націй, що його виготовили Сайрус Венс і лорд Овен, „умертвлено“. Однак президент Б. Клінтон підкреслює, що все ж таки першість будь-яких рішень залишається за європейськими країнами.

У ПЕНТАГОНІ ВІДБУЛАСЯ пресова конференція, на якій виступив секретар Департаменту оборони Лес Аспін, заявляючи, що уряд президента Білла Клінтона відмовляється від пляну розвитку в космосі систем протиракетної оборони. На його думку, „споха програм, „зоряних війн“ закінчилася. Її долю визначив розпад СРСР“.

Український Народний Дім в Нью-Йорку

запрошує громаду на

ДОПОВІДЬ

яку виголосить

ОЛЕГ ЧОРНОГУЗ

письменник і секретар Президії Спільних

Письменників України.

ТЕМА:

ПОЛІТИКА І САТИРА В УКРАЇНІ

Доповідь відбудеться

в неділю, 23-го травня 1993 р. о год. 2-й по пол.

в залі Українського Народного Дому

140 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ПОЧУЄТЕ САТИРУ І ГУМОР

Даток 5 дол.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ДИВІЗІЇ „ГАЛИЧИНА“

(Закінчення з стор. 1)

тою, потім був сотенним. Шлях на Захід проліг через Югославію, Італію, Англію, Німеччину. Довгий час жив в Аргентині. А недавно переїхав до Денверу. Торік В. Махобей аперше за 49 років відвідав Львів, Київ, рідну Тернопільщину, де не був „щільно вічний“. Сподобалася Україна. В цьому році знову їде.

— Кличе рідна земля! Затужив на чужині за нею, — каже він, ніби виливася біль розлуки.

Допізна у п'ятницю тривали товариські зустрічі, ширі розмови, спогади, лунали пісні тих далеких бойових років.

ГОЛОВНІ святкування, призначені на суботу, 24-го квітня, почалися з відкриття дивізійної виставки фотографій. Відкрив її голова Ювілейного комітету, заступник голови Головної управи Братства Роман Данилюк і надав слово Дам'янові Ліщинському, голові Крайової управи, який коротко розповів про виставку. На ній представлено коло 200 фотографій, які зібрав Богдан Артимішин, а побільши Лев Колеснік. Така ж виставка приготувана для України. Вона, безперечно, приверне увагу тамтешніх істориків, науковців. Жаль лише, що в діаспорі досі не видали альбому цих фотографій, надто рідко, а то й зовсім не використовують їх у газетах, журналах. А це ж наша історія, і не можна допустити, щоб чудом уцілілі свідки минулого пропади, не стали надбанням народу. На них повинні вчитися, ахувавшись майбутні покоління. В Україні їх напевне належало оцінювати і виставка матиме там великий успіх і зацікавлення.

О 5:30 по полудні починається головна ювілейна програма святкування з бенкетом та мистецькою частиною. Залю прикрашена національними прапорами, емблемами і написами „50-ліття Дивізії „Галичина“, „1 УД УНА, 1943—1993“. За накрыті столи сідають комбатанти, члени їх родин, гості. Місця за головним столом займають голова Головної управи Братства кол. Вояків 1 УД УНА д-р Мирослав Малецкий, заступник голови Роман Данилюк з дружиною Мартою та Андрій Комаровський, голови Крайових управ Братства у ЗСА Дам'ян Ліщинський та в Канаді Левко Бабиць, о. д-р Іван Біланч з Філадельфії та о. Еміль Шараневич — парох місцевої церкви св. Тройці, головний передсідник УНС-Союзу Уляна Дячук з чоловіком Володимиром, Генеральний консул України в Нью-Йорку Віктор Крижанівський з дружиною Людмилою, голова Об'єднання Вояків Українських Армії Осип Труш, голова Братства „Бродів-Лев“ Кирило Григорів з дружиною Іриною, представник Українських Американських Ветеранів Атанас Кобрин, голова Католицьких Ветеранів церкви ім. св. Юра Григорій Полцій, представник Об'єднання Колишних Вояків УПА Олександр Білевич, представник Товариства колишніх Вояків УПА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки Мирослав Климко, член Ювілейного комітету Євген Шинайло з дружиною Володимирою.

ВІД імені Ювілейного комітету святкування з нагоди 50-річчя створення Стрілецької Дивізії „Галичина“ — 1-ї Української Дивізії УНА відкрив голова комітету Р. Данилюк. Привітавши отців, Генерального консула, представників громадських та комбатан-

Головний передсідник УНС-Союзу Уляна Дячук виступає на бенкеті.

тських організацій, поборитим-дивізійників, усіх присутніх, він сказав: „Ми, дивізійники, які 50 років тому молодими юнаками добровільно зголосилися до Дивізії, щоб дістати фаховий військовий вишкіл і створити ядро майбутньої модерної української армії, завжди були і є горді зі свого почину. Ми щасливі, що дочекались цієї річниці і що зможемо її гідно відзначити вліті цього року в нашій вільній самостійній українській державі!“ Потім Р. Данилюк представив побратима Євгена Шинайла і передав йому дальший провід. Він чудово вив'язався зі своїм відповідальним завданням і провів бенкет у діловій присмній атмосфері.

Є. Шинайло попросив колишнього підстаршину Дивізії Юрія Ференцевича провести аперше прапорів. Промаршували через залу, прапороносці вишукувалися на сцені. Ю. Ференцевич склав рапорт голові Крайової управи Братства у ЗСА Д. Ліщинському. Звучить мелодія американського гімну. Потім ансамбль „Обереги“ з України заспівав український гімн, який підхоплює вся зала. Присутні одностайно мовчанкою вшановують пам'яті колишніх старшин, підстаршин і вояків 1 УД УНА, які загинули в боях під Бродами, на фронтах Другої світової війни, у Сло-

від Товариства колишніх Вояків УПА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки, Олександр Білевич — від Об'єднання колишніх Вояків УПА.

Ювілейними медалями до 50-ліття Дивізії „Галичина“ були нагороджені також дивізійники Іван Коропецький та Осип Труш.

З Мистецькою програмою, зустрінутий бурхливими оплесками, виступив відомий уже в ЗСА ансамбль з України „Обереги“, який виконав стрілецькі, повстанські та народні пісні „Повіє вітер степовий“, „Налейте, брате, кришталеві чарі“, „Кед ми прийшла карта“, „Подай, дівино, руку на прощання“ та інші. Зачарувала всіх своїм чудовим голосом, майстерною грою на бандурі солістка ансамблю Люба Венглевська, яка виконала стрілецьку пісню „Ой, там при долині“ у власному супроводі бандури.

Вперше у цей вечір прозвучала нова пісня „Ми не заснемо“ на слова поета і журналіста, військового звітдавача 1 УД УНА Олега Лиська. Музику до неї написав дивізійник Володимир Мазяр. Пісню виконали дуетом у власному супроводі бандур Л. Венглевська і В. Мазяр. Ще один вірш О. Лиська „Квітень, 1943“ декламувала Оксана Сновидович-Мазяр. Вона прочитала і власний вірш „Золоті левки“, написаний до ювілею і присвячений дивізійникам. А Лідія Хома віддекламувала вірш Михайла Ситника „Мій батько“.

Розвеселив присутніх вивомий гуморист Степан Магмет, який майстерно виконав „Дещо навесело“. На закінчення мистецької програми виступив відомий письменник-гуморист з Канади Роман Колісник, якого недавно прийняли у Спільну письменницьку Україну. Своєю друзям-дивізійникам Р. Колісник зробив присмну несподіванку — видав до ювілею і привіз на Союзівку нову свою книжку „Найкращі хлопці з Дивізії“, збірку гуморесок, фейлетонів, виступів.

ГОЛОВА Крайової управи Братства у ЗСА Д. Ліщинський, склавши привіт, поділявся вражен-

ням і думками про Дивізії.

„Хай світла мета, яка вела вас у бій в ті далекі роки, і нині вела вас на нові подвиги у будівництві і зміцненні нашої молодого самостійної держави!“ — сказав головний передсідник Українського Народного Союзу Уляна Дячук, звертаючись до ветеранів-дивізійників.

Віктор Крижанівський, Генеральний консул України в Нью-Йорку, подякував за ювілейну медаль, якою його нагородили у зв'язку з 50-річчям Дивізії, і закликав тих, хто їде в Україну, розповідати „про ту частину нашої історії, яка ще слабо висвітлена“, та побажав усім здоров'я і сили.

З привітаними виступили ще Осип Труш — від Об'єднання Вояків Українських Армії, Атанас Кобрин — від Українських Американських Ветеранів, Григорій Полцій — від Католицьких Ветеранів церкви ім. св. Юра, Мирослав Климко —

Молитвою, яку провів о. д-р Іван Біланч з церкви Христа Царя у Філадельфії, закінчився бенкет. Але не закінчилися святкування. Дивізійники, гості до пізньої ночі забавлялися на вечоринках. До танків приграв ансамбль „Обереги“.

НАСТУПНОГО дня, у неділю, ветерани Дивізії з прапорами і піснями маршем пішли до місцевої церкви. Коло церкви їх зустрі- рив і поблагословив великий приятель дивізійників о. І. Біланч. Святу Літургію в наміренні українського війська відправили отці Е. Шараневич та І. Біланч. Високопатрістичну проповідь виголосив о. І. Біланч. Він загадав, як 48 років тому, у червні 1945-го, відвідав табір коло італійського міста Ріміні, де в той час перебували українські вояки, розповів про приїзд туди Архископа Івана Бучка та про його роль у врятуванні Дивізії від репатріації до Со-

ветського Союзу.

Після Служби Божої була відправлена Панахида за полеглих і померлих вояків Дивізії.

ВІДТІЖДАЮЧИ додому, комбатанти при цьому додавали: „До зустрічі у Львові!“ Вліті цього року там, де пістоліття тому зформувалася „Галичина“, відбудеться з'їзд дивізійників, в якому візьмуть участь побратими з України та інших країн, куди закинула їх лиха доля.

25 років тому, 11-го травня 1969 року, виступаючи в аудиторії української католицької церкви св. свм. Йосафата у Філадельфії на святкуванні срібного ювілею Дивізії, генерал-полковник Павло Шандрук сказав: „Маю надію, що наступні ювілеї Дивізії ми будемо відзначати вже у вільній українській державі!“

Сповнилися віщі слова Головного командира Української Національної Армії!

Роман Юрєвич

У ДРУГУ БОЛЮЧУ, СУМНУ РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
МОГО ДОРОГОГО МУЖА

бл. п.

Федора Луцишина

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в суботу, 22-го травня

і в неділю, 23-го травня 1993 р.

у таких церквах:

у неділю, 23-го травня, год. 10:30 рано, в українській католицькій церкві Пресвятої Родини в Лондоні, Англія (відпріят Преосв. Владика Михайло Кучм'як);

у неділю, 23-го травня, о год. 11:30 рано, в церкві

св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.;

в суботу, 22-го травня, в церкві Пресвятої Євхаристії в Торонто, Канада, о год. 9-й рано;

в суботу, 22-го травня, в церкві св. Юрія Переможця в Ошаві, Канада, о год. 8-й рано

Про молитви за спокій душі покійного просить —

дружина АЛЬБІНА ЛУЦИШИН

У п'ятницю, 21-го травня, в Ошаві, Канада,

в церкві св. Юрія Переможця, о год. 8-й рано

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій душі покійної

ВІРИ ЛУЦИШИН

(В СУМНУ СЬОМУ РІЧНИЦЮ)

Прошу згадати покійну у ваших молитвах.

А. ЛУЦИШИН

Ділимось сумною вісткою, що в п'ятницю, 14-го травня 1993 р. на 84-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п. д-р ветеринарії
ЙОСИФ ІЛЬКІВ

ПОХОРОН — понеділок, 17-го травня 1993 р. з української католицької церкви св. Николая на цвинтар св. Николая в Чикаго, Ілл.

Залишені в смутку:

дружина — ІРЕНА

донька — д-р АЛЕКСАНДРА

син — д-р АНДРІЙ

св. п.

Святослава Гординського

АКТИВНОГО ДІЙНОГО ЧЛЕНА УВАН

та висловлюють глибоке співчуття опечаленій родині.

Травень 1993 р.

Семінар в УВУ

Після того як учасники семінару відбуду в мюнхенському летовищі до Києва літаком австрійської компанії „Австрійське Аерлайнс“, яка спонсорувала переїзд в обидва боки, настав час хоча б в загальному проаналізувати перебіг заходу, яким закінчувався зимовий семестр в Українському Вільному Університеті. До нього довго і ґрунтовно готувалася невелика колективна університету, адже хотілося так організувати працю, щоб користь була якнайбільшою. Тим паче, що проведення семінару — це здійснення однієї з точок договору про співробітництво між УВУ і Міністерством Освіти України з 12-го листопада 1992 року. Тому пріоритет вибору кандидатів на короткочасні студії був за Управлінням наукових досліджень Міністерства Освіти. З боку УВУ метою було поєднати традиційне семінарське навчання з практичними заняттями з окремих галузей наукового, культурного і економічного життя Німеччини.

У привітання ректора УВУ проф. д-ра Петра Гоя він підкреслював, що сам факт семінару є проявом об'єднання зусиль для розвитку України як незалежної держави, свідченням того, що домовленість з Міністерством Освіти має гарні перспективи. Український Вільний Університет і Фондація УВУ в ЗСА, наголосив проф. Гой, роблять все для того, щоб якнайповніше допомогти рідній землі, її освітньо-науковим закладам в нелегкий перехідний період.

Напередодні відкриття семінару заступник міністерства освіти України проф. Василь Козоріз, який також прибув у Мюнхен, у розмові з керівництвом і працівниками університету відзначив, що міністерство високо цінить ініціативу УВУ і сприяє його розвитку в якості нових міжнародних відносин.

У перші дні — низка надзвичайно цікавих доповідей, а серед них пресового референта баварського державного міністерства федеральних і європейсь-

ких справ Міхаеля Мюллі „Европейська співнота і зв'язки з пресою“, одного з директорів федерального банку Німеччини Г. Р. Юберлякера „Банкова система в Німеччині“, спеціаліста міністерства сільськогосподарства Баварії д-ра Й. Лермера „Сільське господарство Баварії: значення, перспективи і труднощі“. Гості з України ґрунтовно знайомилися з діяльністю баварського парламенту, сільських спеціалізованих господарств в околицях Герлінґу (з участю директора Баварської спілки сільських господарів Дітера Ельмана), фірми „Сіменс“, однієї з мюнхенських середніх шкіл, Баварської державної бібліотеки. Пам'ятними були відвідини німецького музею, пізнання архітектурних приладів Мюнхена і природи мальовничих Альп. Німці привітали групу з України велику увагу. Це проявилось частинно в цьому, що парламентська комісія з культурно-політичних справ, фірма „Сіменс“ влаштували обід.

Учасники семінару прослухали ряд доповідей професорів та працівників УВУ: декана філософського факультету проф. д-ра Григорія Васильовича „Український Вільний Університет минулого, сучасного, майбутнього“, декана факультету права і суспільно-економічних наук проф. д-ра Зіновія Соколова „Основи самоврядування“, д-ра Миколи Шафова „Основи суспільно-політичної системи Німеччини“, головного секретаря УВУ міра Володимира Ленки „Українська диаспора“, д-ра Дмитра Зленка „Українознавчі центри в Німеччині“ та д-ра Іво Полуха „Господарсько-економічна система Німеччини“.

У переповнений головний виступний зал УВУ проходила зустріч учасників семінару з мюнхенською українською громадою. За дискусійним столом — проф. Левко Глухівський, завідувач катедри електричних машин Львівського Політехнічного Інституту, Володимир Гаври-

люк, провідний спеціаліст Управління наукових досліджень Міністерства Освіти України, Галина Козоріз, старший науковий співробітник Інституту проблем моделювання в енергетиці АН України, Микола Білоус, заступник директора програм українського телебачення — 3. Порушувалися в основному питання розвитку науки і освіти в Україні, але не обійшлося без згадування актуальних політичних проблем. Ведучий вечора, науковий співробітник УВУ Михайло Присяжний, дав можливість промовляти і іншим проректорів з наукової праці Львівського Університету проф. Миколі Павлуно, заступнику начальника з наукової праці та комерційної діяльності Одеської Державної Морської Академії доценту Володимирові Голікову, спеціалісту першої категорії Управління міжнародного співробітництва Міністерства Освіти України Євгенові Молчанову, директору дослідного заводу при Харківському Інституті Радіоелектроніки доценту Василю Сидьку, проректору з наукової роботи Тернопільського Інституту Народного Господарства проф. Іванові Яремчуку та іншим мюнхенським гостям. Після офіційної частини відбулося прийняття, організоване УВУ, під час якого продовжилися дискусії і згадування питань.

За словами учасників, користь від семінару буде велика. Результати виявляються вже: недалекомо майбутньому саме в Україні, де зараз налагодилися системні освіти й науки і при тому враховуються країнні світові аналогії.

Проведення семінару стало можливим завдяки підтримці Фондації УВУ в ЗСА та Товариства Приятелів УВУ в Німеччині. Повертаючись додому, учасники дякували всім організаціям семінару, а особливо науковому співробітнику УВУ д-рові М. Шафовалову та головному секретарю УВУ мірові Володимирові Лемихові, які доклали найбільше зусиль для того, щоб двотижнева праця в Німеччині була успішною. Окрім навчання, гості встановили ділові зв'язки і економічними, науковими, освітніми та громадсько-політичними чинниками Німеччини та української спільноти.

М. П.

НА ОСНОВІ ВЗАЄМНОЇ ВИГОДИ

Частина групи фермерів, які поїхали в Україну. Промовляє на пресовій конференції віцепрезидент фірми „Транс Кемікал“ Я. Каплан.

(Світлана Брендон Кларк)

Недавно 98 американських фермерів та спеціалістів сільськогосподарства виїхали в Україну, щоб приступити до втілення у життя обопільної угоди, яка отримала назву „Український фермер 93“. Підписання попередили довгі переговори. Американські бізнесмени згадували всі „за“ та „проти“, уважно вивчали ситуацію в Україні, радилися, співставляли статистичні показники. Таку скрупульозність можна зрозуміти, адже йдеться про багатомільйонову програму.

Із свого боку українські партнери американських підприємців перевіряли теж не сиділи, склавши руки вони ретельно готувалися до укладання угоди, різні варіанти майбутнього документу, щоб часом не допустити помилки, або якогось промаху.

І ось у березні цього року учасники переговорів, подоланні на своєму шляху усі перешкоди, підписали американсько-українську угоду, розраховану на чотири роки. У відповідності до цього документу передбачається, що вже весною в Україні з допомогою американських спеціалістів сільськогосподарства буде засіяно кукурудзою площу у 200,000 гектарів, оброблено цю посіви та зібрано врожай. На виконання вказаних вище робіт та придбання наслідки кукурудзи, добрив, сівалок, комбайнів та іншої техніки, вироблення першої технології, навчання українських фермерів американські компанії асигнували 70 міль. дол. Фінансування здійснюватиме Нью-Йоркський Сітібанк, гарантуватиме угоду американський Екзімбанк.

За звичаєм, який притаманний багатьом народам, люди, перед тим, як відправитися у далеку дорогу, присягають на хвилину, аби ще раз все обміркувати. Шість подібних сталося і у Чикаго. У день свого від'їзду в Україну американські фермери та представники компаній і фірм, запросили журналістів на пресконференцію, щоб поділитися своїми планами, розповісти про деталі акції „Український фермер 93“.

Обмеженість газетної площі не дає мені можливість докладно переказати зміст усіх виступів і тому доведеться обмежитися їх коротким викладом. Найперше варто було б розповісти читачам газети про те, що сказав фермер з Міссури Марк Пенн. Послухайте уривок з його виступу:

— Ми, американські трудівники сільськогосподарства, навчилися вирощувати високі врожаї, завдяки чому забезпечуємо продуктами харчування не тільки потреби ЗСА, але маємо можливість продавати певну їх кількість в інші країни. Цим не обмежуються наші здібності. Пробачте за нескромність. Окрім того слід додати, що фермери, як це доведено життям, є найкращими дипломатами. Так, так, я не перебільшую, адже те, що ми робимо, спрямовано у першу чергу на заці-

нення добрих відносин між народами, зокрема між ЗСА та Україною.

Ці слова учасники пресконференції зустріли довгими оплесками. Вони є свідченням того, що журналісти однієї думки з американськими фермерами, підтримують їх добрі справи.

Цілком слушно зауважили виступаючи, що протягом багатьох десятиліть Україна вважалася хлібним кошиком колишнього Союзу. Годуючи майже усю країну, вона у той же час отримувала для свого розвитку крихти, що, звісно, привело до занепаду сільськогосподарства. Тепер доводиться молодій державі докладати чималих зусиль для того, щоб піднести на ноги село, озброїти хліборобів сучасною технікою.

Кампанія „Транс Кемікал“ є однією з провідних у здійсненні операції „Український фермер 93“. Про її участь у цій справі докладно розповів віцепрезидент Ян Каплан. Він сказав:

„Наші спеціалісти плідно попрацювали над тим, щоб спільна з українськими колегами акція була якомога кориснішою для кожної зі сторін. Крім вирішення виробничих завдань, сподіваємося довести, що бізнес фермерів є універсальним, тобто може бути широко впроваджений у будь-якій країні“.

До мікрофону підходить старший віцепрезидент групи Докієкс Вікторія Рікі. Вона розповіла про те, що економічні зв'язки з Україною були встановлені ще у 1907 році і плідно тривали аж до 1922 року. Не з вини американської сторони обірвалися так добре налагоджені взаємні стосунки. І тільки тепер, коли Україна виборолла незалеж-

ність, будувати нове життя, відома американська фірма поновлює контакти з українським сільськогосподарським виробничим об'єднанням, якому постачатиме сучасну техніку і навчатиме фермерів як нею користуватися.

Оцінюючи значення укладеної угоди, член Департаменту сільськогосподарського Департаменту ЗСА Жоел Берг у своєму виступі підкреслює, що угода, про яку йде мова, буде служити важливим моделю для багатьох майбутніх спільних бізнесів.

Зі словом до фермерів, агрономів та інших спеціалістів сільськогосподарства звернувся консул України у Чикаго Анатолій Олійник.

— Політична стабільність, великий промисловий, сільськогосподарський та науковий потенціал нашої країни, — сказав А. Олійник, — відповідне законодавство, спрямоване на захист іноземних інвесторів — все це заохочує бізнесменів до встановлення ділових контактів з Україною. Я радий був особисто познайомитися із спеціалістами сільського господарства Америки, які за кілька годин вилетять в Україну з добрими намірами. Хочу побажати їм великого успіху, успішного здійснення наміченої угодою програми робіт. Я впевнений в тому, що передава американська техніка у поєднанні з родючістю українських земель принесуть бажані результати як для ЗСА, так і для України.

Закінчилася пресконференція і усі її учасники направилися до церкви св. Володимира і Ольги, де відбулася Служба Божжа. Отже, покладено початок добрій справі, яка сама себе хвалить.

Фестиваль в Нью Йорку об'єднає різноманітну мистецьку програму

Нью Йорк. — Український Фестиваль церкви св. Юра в Нью Йорку відбудеться 21—23-го травня. XVII фестиваль на 7-й вулиці біля величавої церкви св. Юра буде виявом багатогранної української культури, мистецтва і кулінарних смакощів. Тисячі відвідувачів матимуть змогу побачити наші рідні здобутки, купити вироби і найновіші картини мистців з України.

Особливо атрактивно буде багата мистецька програма, яку гості зможуть оглядати три дні. Програма включає такі мистецькі сили з України, Канади, Америки: „Сизокрілі“, кер. Романа Прийма-Богачевська, балетна школа Р. Прийма-Богачевської (Нью Йорк — Ірвінгтон), танцюристи академії св. Юра під проводом Дарії і Олі Гензів, вокальний гурток „Промінь“ Б. Волянської, „Верховинці“, кер. О. і Д. Гензи, а також ансамблі „Барвінок“, „Фата моргана“, „Обереги“, гурт „Черес“ з України, солісти Михайло і Оля Сташшини.

З Канади виступає відомий вокальний гурток „Черемшина“. Солісти виступають програму виступами Лариса Магун-Гурин, Олена Геймур, Ані Бачинської, Романа Цимбали, аккомп. Марія Цимбала і Славко Косів.

У неділю о 1-ій годі хор „Думка“ окремим виступом у церкві св. Юра збагатить програму своїм знаменитим хоровим співом. Проводять триденні програми Роман Васильєв і Уляна Кішнік, а загальним керівником є Едвард Камінський.

Український Фестиваль в Нью Йорку — традиційна зустріч українців з усіх сторін Америки — чекає на вас зі своєю гостинністю і розваговою програмою.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Зустріч з амбасадором України

В теперішній час всяка форма допомоги Україні безсумнівно являється найважливішим завданням нашої діаспори. Усвідомлення такого факту — це, скажіть, б, щойно перша частина рівняння; його здійснення якнайкориснішими засобами вимагає особливої розважливості, коли брати до уваги невідкладні пріоритети за їхнім раціональним порядком.

З тією метою в українській громаді Йонкерсу заснувалося Товариство Координації Допомоги Потребам України (ТКДПУ), яке поставило собі за „число один“ під сучасну пору справу репрезентації українського Уряду за кордоном. Відомо, що в Америці й Канаді діє Фондація Підтримки Дипломатичних Представництв України ТКДПУ вирішило покласти акцію в тому напрямі. До зустрічі, яка відбулася 25-го квітня в Йонкерсі, запрошено амбасадора України д-ра Олега Білоруса з дружиною Ларисою. Біля 300 громадян Йонкерсу та околиці взяло участь та ентузіастично вітало почесних гостей.

Комітет приклав багато праці для влаштування зустрічі в приміщенні залу СУМА, яка справді увінчалася великим успіхом. Серед запрошених представників місцевої влади був голова повіту Вестчестер Андрю О'Рорк, повітовий законодавець Даніел Томас, конгресменка Аніта Лові, посади міста Йонкерсу Терренс Залескі та інші. Голова комітету Петро Кулинич вітав при вході амбасадора і його дружини хлібом і сіллю за старим українським звичаєм. Зі зворушенням висловив вітальні слова, що громада Йонкерсу мала шанувати гостині в своїх порогах д-ра Білоруса, за якого починаю український прапор знайшов належне йому місце в столиці Америки.

З черги П. Кулинич передав ведення тієї небуденної зустрічі в руки заслуженого діяча української громади пор. Лева Футали, який, привітавши всіх присутніх, попросив д-ра Романа Козіцького представити отців духовних та членів місцевої американської адміністрації.

У своєму слові д-р Білорус впевнив всіх про свої до держави привітні почування та намагання встановити тісні співпрацю між обома народами. Українців Америки назвав братами-земляками, синами однієї і той самої батьківщини, то-

му й спільно причетними до її будучини.

Відтак промовляв А. О'Рорк, вітаючи д-ра Білоруса на терені повіту, в якому українська громада проявляє себе як сильна етнічна група з багатьма позитивними прикладами. У призначення видатної праці амбасадора, А. О'Рорк вручив йому медалью враз з прокламацією за визначну службу. Повітовий законодавець Томас, а далі посади Йонкерсу Залескі своїми словами прилучилися до відзначення важливої ролі, яку відіграє д-р Білорус в Америці.

Незвичайно приязно промовляли конгресменка А. Лові, яка недавно повернулася з поїздки в Україну з групою Вашингтонських конгресменів під проводом Річарда Гелгарда. Вони всі зустрілися з Президентом Кравчуком та прем'єр-міністром Кучмою, обговорюючи державні справи. Зокрема важливо було їм познайомитися з людьми України. А. Лові намагається в Конгресі встановити норми для ширшого розвитку економічних взаємовідносин з Україною.

Зустріч та бенкет тривали майже три години. У розважливій частині виступили жіночий ансамбль Осередку СУМ „Світанок“ під мистецьким керівництвом Дарії Горбачевської, танцювальний ансамбль Осередку СУМ „Чайка“ з мистецьким керівником Орестом Русинком, а далі гості шукали декламації Олі Шафаровської-Рудик та сольовіспіву баритона Ярослава Гнатюка при фортепіановому супроводі Світлани Гнатюк.

При нагоді тієї зустрічі учасники великодушню відозвалися на заклик Товариства Координації Допомоги Потребам України і прелімінарий підсумки збірки на Фондацію Підтримки Представництв України вихазали суму 26,000 дол.

О. Руденська

УКРАЇНСЬКА
СВІТЛИЧКА
ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ
ДИТИНУ!

FUNDRAISING DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОУН, БРОУКЛІН, НЬЮ-ЙОРК і ОКОЛИЦЯХ ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel: (212) 473-3550

по ГРУПОВИХ ЦНАХ: книги ДМЦ
різного роду матеріали для виш-
вання, кавни, книжки з українськи-
ми зображеннями, і т. п. в Армі.

ПРАЦЯ

Молода українка

зі 16-літнім сином пошукує на довший час працю при українсько-англійсько-мовній родині.
Тел. у Тернополі: 2-78-04

Пошукую ЖІНКУ

до опіки дво-літньої дитини. Жити на місці — північний Нью-Джерсі. Знання англійської мови обов'язкове. Платня за доглядання.
Тел. веч. (201) 635-5993 - (укр.)
(201) 612-9757 - (анг.)

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook
Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАІСА ХЕЙЛИК, власник

(908) 647-7221 • (908) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ
І СТАВIMO ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ,
СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ
І БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВІНТАРІ СВ. АНДРІЯ
В С. БАВНД БРУКУ, Н. ДЖ.
ТА ІНШИХ ЦВІНТАРЯХ В ЗСА

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

ЛІТО 1993 РОКУ НА „СОЮЗІВЦІ“

Приїдьте проведіть з нами літо. На вас чекають!

Звичайні і люксусові кімнати
Вишукані українські й американські страви
Українські розваги, крамниця українських подарунків
Олімпійських розмірів басейн для плавання,
тенісові та відбиванкові корти, дитячі майданчики
Знаменита союзовська гуцульська ніч, вечорниці із стейком.
Прегарний краєвид на Кетскільські гори,
мандрівні стежки, їзда верхи і більше.

БЕЗТУРБОТНІ ДНІ...

УКРАЇНСЬКІ НОЧІ...

БІЛЬШ НІДЕ У СВІТІ...

СОЮЗІВКА

UNA Estate
Foordmore Rd.
Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641
FAX (914) 626-4638

Групи ласкаво запрошуються
Члени УНС мають знижку 10%
Довідайтеся, в які дні пропонуємо знижку